

[Hartvig Frisch.]

Tilfælde af, at man ikke faar Anerkendelse af Faderskabet, skrider man til Anlæg af Faderskabssag, og saa kommer Ændringerne i Retsplejeloven til Anvendelse. En saadan Faderskabssag vil faa et stort Forløb som muligt — det Udtryk kan man vel nok bruge —, idet man af Interesse for at faa den virkelige Fader konstateret vil anstille Undersøgelser over for enhver, der kan inddrages som mulig Fader.

Med Hensyn til selve de bidragspligtiges Stilling har jeg forstaaet, at det væsentlig drejer sig om en Fortsættelse af den gældende Praksis, væsentlig siger jeg, idet der er visse Ændringer. I § 15 gives der vidtgaaende Mulighed for Indledning af ny Retssag, saa snart nye Oplysninger fremkommer; men der sættes en Forældelsesfrist, idet Begøring om Sagsanlæg skal fremsættes inden en Maaned efter, at de nye Oplysninger er blevet den paagældende bekendt. Jeg vil mene, at denne Bestemmelse kan blive lidt vanskelig at praktisere; for det første er det vanskeligt at faa konstateret, hvornaar de faktisk er blevet den paagældende bekendt — om jeg end godt kan se, at det i visse Tilfælde kan konstateres —, men saa rejser der sig det Spørgsmaal, om en Maaned er tilstrækkelig for vedkommende til at tænke Sagen igennem, at bedømme Værdien af de nye Oplysninger. Det er et Moment, som gør det lidt vanskeligt at sige, om netop en Maaned vil være en rimelig Forældelsesfrist.

I § 20, som fastsætter Regler for det Underholdsbidrag, som paahviler Manden, staar der, at særlige Bidrag under Anvendelse af foranstaaende Regler kan paalægges Faderen til Omkostninger ved Barnets Daab og Konfirmation — det er efter Bemærkningerne til Lovforslaget i Virkeligheden gældende Praksis — saavel som til Skoleundervisning og faglig Uddannelse. Der vil jeg stille den højtærede Minister det Spørgsmaal, om denne Bemærkning ikke er lidt vel vag. For hvad indeholdes der i Ordet Skoleundervisning, hvor vidt strækker dette sig? Underholdspligten gaar ifølge § 3 til det 18de Aar, altsaa den Alder, som svarer til Studentereksamen. Hvorledes skal Afgørelsen nu træffes, naar Loven blot indeholder Ordene „til Skoleundervisning“? Alle vil sikkert mene, at det er yderst rimeligt, at et velbegavet Barn, der er født uden for Ægteskab, skal have fuld Adgang til at faa den højst mulige Uddannelse; paa det Punkt vil der næppe være nogen, der vil gøre Indsigelse,

men man vil ogsaa forstaa, at det tit vil stille sig saaledes, at Moderen synes, at Barnet er fabelagtig godt begavet, hvad vist de fleste Mødre er tilbøjelige til at mene om deres Børn, og at hun afgjort har Ret til at faa vedkommende Dreng i Mellemskolen eller Gymnasiet, hvorimod Faderen vil have et lidt mindre Indtryk af Barnets Begavelse. Og naar Lovens Bestemmelse saa fremtræder i saa vag en Form, kunde jeg tænke mig, at Spørgsmaalet kan give Anledning til adskillig Tvivl. Ogsaa Udtrykket „faglig Uddannelse“ kan vist komme til at omfatte overordentlig meget, og der kan rejses Krav paa Punkter, hvor man i hvert Fald ikke kan sige, at Loven sætter bestemte Grænser.

I § 25 findes den udtrykkelige Bestemmelse, at Aftaler med Moderen, Faderen eller en bidragspligtig om Afgørelse af deres Underholdspligt over for Barnet er kun gyldige, naar de er godkendt af Overøvrigheden. Jeg kan ikke se rettere, end at denne Bestemmelse kommer i en vis Modstrid med den Bestemmelse i § 7, 2det Stykke, som jeg før talte om, den, som jeg havde lidt Mistillid til, og som jeg fandt kunde medføre en vis social Ulighed. Der staar altsaa dér, at Meddelelse til Amtet om en stedfunden Anerkendelse af et Faderskab og Overøvrighedens Fastsættelse af Bidrag kan undlades, naar Moderen over for Politimesteren fremsætter Begøring herom og det i øvrigt maa antages, at Barnets Underhold ikke vil medføre Udgifter for det offentlige. Jeg maa tage det Forbehold, at det kan være, jeg ikke har forstaaet hele Rækkevidden af Paragraffen, men jeg kan ikke faa andet Resultat ud af det, end at her kan der blive Tale om en Bidragsfastsættelse uden om Overøvrigheden, og i saa Tilfælde maa det komme til at stride imod Bestemmelsen i § 25, som er givet uden noget Forbehold, nemlig at Aftaler med Moderen, Faderen eller en bidragspligtig om Afgørelse af deres Underholdspligt over for Barnet er kun gyldige, naar de er godkendt af Overøvrigheden. Men det vil man jo nu kunne faa nærmere Besked om; det er jo muligt, at jeg i § 7 har overset noget.

Jeg vil saa gerne omtale Stillingen i Tilfælde af, at Manden dør, hvad enten han nu allerede er konstateret som virkelig Fader, eller der er indledet en Faderskabssag. Det bliver da Mandens Bø, som Forpligtelserne kommer til at paahvile, og det gælder baade, hvis det er et virkeligt Faderskab, der er konstateret, og hvis det er